

پرو و کویف

ارکستر آهنگی را مینواخت ناگهان نوازنده سلو اندکی تأخیر نمود. با این خطا رهبر ارکستر بیجان آمد. سایرین نیز منتظر وقوع حادثه تازه‌ای بودند در این وقت رهبر ارکستر با صدای بلند و غضب آلود میفرید و چیزهایی بزبان می‌آورد از این قبیل که: «صبح شما بخیر، شما جمله مهمی داشتید؛ چرا ننواختید تبریک می‌گویم...» این کلمات از دهان پرو و کویف رهبر ارکستر خارج میشد که سمفونی کلاسیک او جزو درخشانترین آثار هنری بشمار میرود و خود او از معروفترین موسیقیدانان و آهنگسازان زمان معاصر ماست.

سرگی سرگویچ پرو کویف در ۲۳ آوریل ۱۸۹۸ در روسیه به دنیا آمد از کودکی ترانه‌هایی از پیش خود می‌ساخت. در نه سالگی کوشش کرد یک اپرا تصنیف کند. بالاخره او را برای تحصیل به «گلی پر» فرستادند. در ۱۹۰۲ که یازده ساله بود دوازده آهنگ برای پیانو ساخت در دوازده سالگی نمایشنامه پوشکین را بنام «شادی هنگام رنج» بصورت یک اپرا در آورد. در ۱۹۱۴ از کنسرواتوار سن پترزبورگ (لنین گراد امروز) بیرون آمد و در این مدت آهنگهای بسیار تصنیف کرده بود در سراسر جنک ۱۹۱۸-۱۹۱۴ در لندن بسر میبرد. بعد از پایان جنگ از راه ژاپون با آمریکا رفت، در سال ۱۹۲۱ اپرای «سه نارنج دوست داشتی»

را در شیکاگو بمعرض نمایش گذاشت ، سال بعد خود را در پاریس یافت و در ۱۹۳۴ بپایتخت وطن خود ، بشهر مسکو بازگشت و در آنجا يك مجمع ملی موسیقی تشکیل داد که در شهرت او تأثیر بسیار داشت اغلب آثار او مخصوصاً در قسمت اوپرا معروف هستند . قسمتی از کارهای او از اینقرارند :

اوپرهای : ماگدالن - قمارباز (اقتباس از اثر داستایفسکی) سه نارج دوست داشتنی - فرشته جفاکار - جنگ و صلح (اقتباس از اثر تالستوی) مراسم ناهزدی در صومعه (اقتباس از کتاب دوینا اثر شربیدان) - پسر ناشناس .
 بالتهای قدم پولادین - كودك و لخرج - مسخره - روی بوریستن -
 رومئو و ژولیت (اقتباس از اثر شکسپیر) و نیز سمفونی کلاسیک و چهار سمفونی دیگر - سمفونی کوچک - سویت اسکوتها - آواز سمفونیک شبهای عربی (اقتباس از آثار شکسپیر و شاو) - بوریس گودونف -
 ملکه اسپارها ، اوژن اونگین (که هر سه اقتباس از آثار پوشکین هستند)
 ستوان کیزه - ایوان مییب - پنج کنسرتو برای پیانو - دو کنسرتو برای ویولون - کنسرتو برای ویولون سل - کوارتت - کنتت ، بالاد ، توکاتا - رؤیای فراری - پیر زنی از طبقه اعیان و يك آواز بزرگ (کاتات)
 بمناسبت بیست و نهمین سال انقلاب اکتبر بر روی آثار استالین ، لنین و مارکس وغیره .

پروکویف نسبت بموسیقی وفادار است . ریتمهای صحیح و دقیق او که مانند فولاد محکم است برای بیان مطالب و مضامین مختلف بکار رفته است و از لابلای آثارش روش متغیر او بخوبی تشخیص داده میشود . رهبری کردن او موزون و روشن است اما نوازنده را تحریک و تشویق

نمیکنند زیرا احساسات زیادی از او بروز نمیکنند. انگلیسی را خوب حرف میزند. در تعقیب و راندن کسانیکه کار خود را انجام نمیدهند سریع است. در اشکالات تکنیکی زیاد معطل نمیشود وقتی که بیانو بنوازد قطعات را از حفظ مینوازد ولی در موقع رهبری ارکستر هیچگاه از حفظ رهبری نمیکنند. هنگام معرفی شدن بارکستر برخلاف سایر آهنگسازان که معمولاً سوالاتی میکنند یا نوازنده اول هر قسمت را میخواهند و یا احتمالاً در تهیه برنامه توضیحاتی میدهند، پروکویف با سارگی و تواضع فوراً چوبدست خود را بر میدارد و کار را شروع میکند.

یکروز در موقع تمرین رومبو در ژولیت ناگهان ارکستر را قطع کرد و با صدای قوی گفت: ترمبونها، شما میخواهید بلند کردن صدای ساز خود قدرت آنرا دریابید ولی نباید صدای ساز شما بلندتر از شیپورهائی که آنها هم میخواهند بمیزان قدرت صدای سازی بی ببرند باشد.

شما هم بلند نوازید ... بشیپورها گوش کنید. گوشش شما باید این باشد که صدای سازتان بهمان قدرت برسد ... نه بیشتر ...

روز دیگری در موقع تمرین یک سمفونی پس از پایان قسمت اول باعضای ارکستر گفت: «کمانها! قلمها! (مورمان) قبلی زود تر از وقت معمولی آن تمام شد. من از این سرعت خوشم نمیآید. وظیفه شما اینست که از فرمان من پیروی کنید نه اینکه مرا عقب بگذارید و عنان گسیخته پیش بروید.»

اینها نمونه هائی از اخلاق اوست.

پروکویف امروز از مشهورترین موسیقیدانان و آهنگسازان کشور

شورویست که در سراسر جهان شهرت و محبوبیت فوق العاده دارد.